

91
11

ஜீவரத்தினம்

794

Acc. No. 45608

ம. ஜீவரத்தின நாயகர், திருமகள்விலாச அச்சியந்திரசாலை,
சென்னை.

[இதன் விலை]

1934.

[அணை 1.]

உ
கடவுள் துணை

ஜீ வ ர த் தி ன ம்

நேரிசை - வேண்பா

தன்னைத்தா னுணராத தாரொளித்த மானிடர்க்கு
என்னத்தான்சொல்வே னெங்கோவே-உன்னைத்தான்
தானென் பாரோ தானாரோ நீயாரோ
நானென் னும் பேரே நவில்.

விருத்தம்

மனிதரென்றால் திறமையுடன் பொறுமைவேண்டும்
மனிதரென்றால் மன் னுயிர்போல்கருணைவேண்டும்
மனிதரென்றால் பேச்சுநிலை யுறுதிவேண்டும்
மனிதரென்றால் மறைவிதிகள் மன தில்வேண்டும்
மனிதரென்றங் குருவாணை செலுத்தவேண்டும்
மனிதரென்றால் உபகாரப் பெருமைவேண்டும்
மனிதரென்றால் இத்தகையோர் மனிதராகும்
மற்றவரை மனிதரென்று மறைசொல்லாதே.

1

செய்தநன்றி மறவாதான் மனிதனாகும்
சொன்னசொல் தவறுதான் மனிதனாகும்
கைதவஞ்சற் றுள்ளவனே மனிதனாகும்
கடவுளென்ற பயமுடையோன் மனிதனாகும்

2

ஜீ வ ர த் தி ன ம்

பொய்மொழியை நீத்தவனே மனிதனாகும்
 புண்ணியங்கள் பூத்தவனே மனிதனாகும்
 வையமிசை யடக்கமுளான் மனிதனாகும்
 வாய்மதத்தோர் மிருகமென வழத்தலாமே.

2

சிவ-காயமேயிதுபொய்யடா

காத்தடைந்தபையடா

மாயனார்குயவன்செய்த

மண்ணுபாண்டம்ஓடா

காயமே

உப்புமண்ணும்ஓட்டைமுங்கில்

ஓட்டிவைத்தகூடா

உளுத்தரம்பும்வெளுத்ததோலும்

இழுத்துக்கட்டியகூடா

காயமே

குப்பைகீரைமுளைத்ததுபோல்

கூடுகட்டினகூடா

கொழுந்தரம்பும்பூத்ததோலும்

இழுத்துக்கட்டினகூடா

காயமே

மனமேயிந்தக்காயமீதில்

ஒன்பதுகோட்டைவாசலடா

வெந்தசோறும்நொந்தகாய்கள்

போட்டைத்தபையடா

காயமே

புனல்களுறும்சேணியடா

பொய்நிறைந்தவீடா

ஜீ வ ர த் தி ன ம்

3

காலையில் குளியாவிட்டால் நாற்றம் வீசும் ஓட்டா	காயமே
அஞ்சுபஞ்சபூதமேயி தில் அல்லும்பகலும் வாசமே ஆறுகாடி துஷ்டபுலிகள் போருசெய்திடும் வாசமே	காயமே
பந்துபோல்குதித்திடுமிவர் பாசமேயிவர் நாசமே எங்கள் குருபாதம்போற்றி எடுத்துரைத்த காயமே	காயமே
அத்திமரத்தின்கனி நயப்போல் ஆடுமே ஓருஸ்தூலமே தட்சணத்திலேவடராலே தண்டெடுப்பது முன்னமே	காயமே
தஞ்சைநகரில் வாழுகின்ற தவனிலையைப்பாருமே தம்பிமுனிசாமி சொல்லே தடையில்லாமல்கேட்பிரே	காயமே

விருத்தம்

இப்பவோயின்னையோ சற்றுநேரத்திலோ
இரவுதான்படுநேரமோ இரவிலோபகவிலோ
உதயகாலத்திலோ எந்தெந்த வேளைதனிலோ
அப்பிலோ தீயிலோ நாயிலோ பேயிலோ

4

ஜீ வ ர த் தி ன ம்

அரவுதான்பெருமிடியிலோ ஆறுதபுண்ணிலோ
 நடனோய்தன்னிலோ ஆயுதங்கனிஞலையோ
 செப்பெரியவீட்டிலோ காட்டிலோயென்னுயிர்
 பிரிந்திடும் நடராஜனே.

ஆனந்தக்களிப்பு

மானிடமென்றுவந்திரே-மண்மேலே
 எத்தனைநாளிருப்பீரோ சொல்வீரே

மா

காணியுனக்குண்டுவேறே-அற்ப
 கனவுக்குநிகரான வாழ்வானதாலே
 துணிவுகொண்டன்னியர்மேலே தினந்
 தொந்தரைசெய்யாதே நரகம்பொய்யாதே

மா

ஏழைவயிறெரிக்காதே-கடவுள்
 இட்டதின்மேலே பேராசைகொள்ளாதே
 பாழும்பணத்தை நம்பாதே-நீ
 பாடையில்போகையில் கூடவராதே

மா

ஏழுமதில்பத்துசிரசும்-கொண்ட
 ராவணன்செங்கோல் அவனுடையவரசும்
 தாழாமல்சின்னுதா வரையும்-வீணய்
 தானென்றுதுள்ளாதே சீக்கிரமழியும்

மா

கல்லாயிரும்பா வுன்னுடம்பு-கலி
 யுகமட்டுமழியாத வரமுண்டோசொல்லு

புல்லாகிலும் உதவியுண்டு-சுத்த
பொற்றள்ளவலகைநீ நல்லவழிநிலு மா

தூரியனும் நூறுபிறவி-அவன்
துரைத்தனம்செங்கோலு முடியுமாகுறி
பெரியோர்மனம்நோகச்சிறி-அவன்
பூண்டோடொழிந்தானே அனியாயப்பாவி மா

இரணியனென்றபேர் சொன்னால்-வானோ
ரெல்லோரும்பணிவிடை செய்தாரே அன்னுள்
கெருவத்தைமேற்பூண்டதின-லவன்
கிழியுண்டொருகண்ண காலத்திலமாண்டான் மா

தெய்வமிருக்குதென் நெண்ணு-உனக்கு
தீங்குசெய்வோர்க் குபகாரம்பண்ணு
பொய்மொழிவிஷமென்று எண்ணு-உனக்கு
போஜனமிட்டாரை பூசைகள்பண்ணு மா

ஆயிரத்தெட்டண்டமொன்றாய்-அந்த
ஆண்டசூரபத்ம நவனெங்கேநின்றான்
பாவினென்றநாமங்கொண்டோர்.கெதியை
பாடினாலுந்தோஷந்தொடருமே கண்டாய் மா

ஆசைக்கனகஞ் சொல்லாதே-கவை
யானபிறகு தோஷஞ்சொல்லாதே
மோசக்கருத்துக் கொள்ளாதே-திரு
மாதுமுன்னிற்காமல் பறந்துபோவானே மா

நீயேபிழைக்க யெண்ணுதே-பிறர்க்கு
நேற்றுசொன்ன சொல்லை மறந்துபோகாதே
நானேவீரனென் நெண்ணுதே
நடுவானகடவு ளழித்திடுவாரே

மா

தன்னைத்தானே புகழாதே-சற்றுந்
தாழ்ந்தவர்மீதினி விழிவுசொல்லாதே
என்னுல்பிழைத்தானென் நெண்ணுதே-நம்
எல்லார்க்கும்கடவு ளிருக்கின்றார்மேலே

மா

இழிவாகப்பிறரைச் சொல்லாதே-கையில்
இருக்கும்பொருளைநம்பி கெருவங்கொள்ளாதே
ஒழியாமலிருந்தவ ரில்லை-அடா
உனக்குமாத்திரமென்ன கெடுவுண்டாயில்லை

மா

பிறர்தொழிலைக் கெடுக்காதே-உன்
பெண்சாதிபிள்ளைபோல் அவனுக்குமுண்டே
அறநெறியை விடுக்காதே-நமது
ஆண்டவன்கோபத்திற் காளாய்க்கெடாதே

மா

மன்னாதிமன்னரை யெல்லாம்-இந்த
மண்ணுண்டுபோச்சுதே உன்னுடல்பொன்னு
தன்னாலேயாவது யென்னு-கடவுள்
தன்செயலன்றி யறியுமோஅண்ணு

மா

படிப்பவரெல்லாம் பெரியோர்-இதின்
பயனறிந்தோரெல்லாம் மோட்சத்துக்குரியோர்

படியாதவரெல்லாம் கெடுவார்-உடல்
தன்னைமதித்தபேர் நரகத்துக்குடையோர்

மா

வி ரு த் த ம்

பணந்தேடி யாரிருந்தார் உலகமீதில்
பாவிதிரி யோதிரனும் பாட்டனாரும்
குணமான துரோணரவர் கர்ணன் பூரி
கூறியதோர் தேத்தரசன் சகுனிசல்லியன்
பிணமானார் அர்ச்சுனன்கை அம்பினாலே
பெண்டிரும் பணங்காசம் பிறகேபோச்சோ
மணமான வாழ்வுபொருள் ஆடுமாடும்
மாய்கையடா பொம்மலாட்டம் மதித்துப்பாரே.

ஆனந்தக்களிப்பு

உன்னையேநீயெண்ணிப்பாரு-இந்த
உலகத்திலெதுசொந்தம் யோசித்துக்கூறு

அன்னைக்கருவிந்து நாதம்-கொண்டு
ஆடுமுடலுக்கு மண்ணென்னபேதம்
பின்னைவளர்த்திடும் சாதம்-இடை
பின்கலைசுவாசம் தடைப்பட்டால்மோசம்

உன்

தாயுந்தகப்ப னிரவல்-அன்று
தாலிகட்டிக்கொண்ட பெண்டிருமிரவல்
சேயும்பொருளு மிரவல்
ஜெகமெட்டுதிக்குஞ் செங்கோலுமிரவல்

உன்

சோலையும்வாவிபு மிரவல்-நல்ல
 சொகுசானகட்டட மாளிகையுமிரவல்
 வேலைவெகுபூச்சு மிரவல்-இந்த
 மெத்தவதிகார உத்தியோகமிரவல் உன்
 அண்ணனுந்தம்பி யிரவல்-உந்தன்
 ஆசைக்கொழுந்தியு மாமியிரவல்
 கண்ணுக்குப்புருவ மிரவல்-உந்தன்
 கையில்புத்திர மோதிரமிரவல் உன்
 பெட்டியும்பேழை யிரவல்-பிறர்
 காணாமல்சேர்க்கும் பணமுமிரவல்
 கட்டியசோம் னிரவல்-நாளே
 கட்டிக்கொண்டுபோகும் பாதையிரவல் உன்
 தோப்புந்தடாக மிரவல்-உனக்கு
 துரைத்தனத்தார்தந்த மானியமிரவல்
 காப்புகொலுசு மிரவல்-நாளே
 காஷ்டத்திலெண்சா னிடமுமிரவல் உன்
 பாயுந்தலையனை யிரவல்-நல்ல
 பட்டுப்பட்டாவளி சேலையிரவல்
 தோயுஞ்சுகந்த மிரவல்-தினம்
 தோத்திரஞ் செய்திடும் மந்திரமிரவல் உன்

தாலிச்சரடு மிரவல்-தீட்டும்
 தலைக்கெண்ணெய்சாந்துமை பொட்டுமிரவல்
 மாலைச்சரடு மிரவல்-தீட்டும்
 மஞ்சளுங்குங்குமம் தானுமிரவல்

உன்

தங்கநகையு மிரவல்-தரை
 தன்னிற்புதைத்த புதையுமிரவல்
 செங்கைவளையு மிரவல்-தந்த
 சீப்புசிக்கங்கோல் சவுரியிரவல்

உன்

பஞ்சணைமெத்தையு மிரவல்-இந்த
 பாழானகட்டைக்கு வாசனையிரவல்
 மிஞ்சியவரைஞாண் கயிறுமிரவல்
 மினுக்குங்கடுக்க னுடுப்புமிரவல்

உன்

தண்டைசதங்கையு மிரவல்-மற்ற
 தாவடம்வாசனை பூவடமிரவல்
 கொண்டைமினுக்கு மிரவல்-நாளே
 கூட்டிக்கொண்டுபோகும் சங்குமிரவல்

உன்

கீர்த்தனம்

இராகம்-இந்துதானி-ஏகதாளம்

பல்லவி

மலைத்துமலைத்துடலை
 மதியமுதுண்டவன்போல்

மதிக்கிறாய்நெஞ்சே
 கனிக்கிறாய்பஞ்சே

சரணங்கள்

சிலையாயிரும்பா	செம்பாவுன் னுடம்பு
சீச்சியிருகலையின்	காற் றடங்கினுல்வம்பு
வலைபோலவுடலெங்கும்	வழிசிறுநரம்பு
வைத்துபின்னியசொத்தைதகட்டைக்காகவாடுதம்பு ம	
கட்டுமரத்தையநம்பி	கடலிலிழிந்தவன்போல்
கலங்குதேபிராணனுந்துள்	காற்றின் துரும்பைபோல
கெட்டுபோகாதேசொன்னேன்	கெடுவிளைமண்மேலே
கிடத்திகொளுத்துமுன்னே	கழிக்காதேவினோ ம
காமாதியசுகத்தில்	கடத்துகிறுய்தினத்தை
காலன் தினமெடுத்து	பார்க்கிறுன்கணக்கை
தாமதித்திருக்காதே	தன் னுதென்றுபிணத்தை
தையலர்க்கிடுசரக்	காமிந்தபிணத்தை ம
பணம்பொருளாஸ்தியின்	பாதைவராது
பாவபுண்ணியங்கடை	மட்டும்விடாது
பிணமாகும்போதுயிரைப்	பிடிப்பவரே னு
யின்னையெல்லாம்சுடலை	தாண்டிவராது ம
அருணையம்பதிவளர்	அற்புதசோதி
அயன்மால்தேடிங்	கரையிலாவாதி
சிறுமணவூர்முனி	சாமிசொல்நீதி
டுகத்துளோர்க்கெவ்வித	மோயிந்தசேதி ம

இராகம்-கண்ணிகள்

ஆக்கையுன் னுதோ அல்லவென்றால்
ஆவியுன் னுதோ

ஆக்கையுன் னுதென் று யாருஞ்சொல்லவில்லை
காக்கைகழுகுநரி காக்கின்ற தேதொல்லை

ஆக்கை

புத்திரருன் னுடையதோ பலபலவாம்
பொருள்களுன் னுடையதோ
புத்திரருன் னுதென் று புகழ்ந்திருக்குங்காலை
சுத்திகுடமுடைத் தோடுமதேவேலை

ஆக்கை

வீடுமுன் னுதோ தேடும்பொருள்
விருதுமுன் னுடையதோ
வீடுமுன் னுடையதெனும் வீம்பேனிப்பொய்நாட்டில்
கடும்ஜனம்நானே கொளுத்துஞ்சடிகாட்டில்

ஆக்கை

இன்னமுஞ்சொல்லவோ உன்னிலைதான்
உணரவில்லையோ
பன் னுந்தமிழ்ப்பா வலர்களாடிப்பாடி
இன் னுஞ்சிறுவன் முனிசாமிசொற்படி

ஆக்கை

தேலுங்கு கீர்த்தனை

உத்ததிராயித்திரேகம்-மன
ஊரிகிராராபோத்தாம்
தாரிலோபலதையா லுந்தி
காடுகராராதீடுகபோதாம்

உத்

சக்கியமாயலசேதா-மன
சீதாராமுனிநாதா

உத்

என்னடிகன்னபொய்யெதென்ன
சக்ககராராசிக்கினசாமி

உத்

ஆலுபில்லெவருரா

ரெவருராமனக்கு

உத்

அங்கடிபோதிமி தொங்கடிதெஸ்திமி

தொங்கலுவொச்சி தோசுகபொய்யதி

உத்

கோடகோடகோடமன

ரங்கடுநிலசினகோட

உத்

வச்சிரதேகமு இச்சிரதானமு

வெச்சரிநீயோ தாரகநாமமு

உத்

ஜீவரத்தினம் முற்றிற்று.

பட்டினத்தார் உடற்கூற்றுவண்ணம்

தன தன தான தன தன தான

தந்த தனந்தன தந்த தனந்தன

தனன தனந்த தனன தனந்த

தானன தானன தானன தந்த

தந்ததன தான தன தானன—

ஒருமடமாதா மொருவனுமாகி

இன்பசுகந்தரு மன்புபொருந்தி

உணர்வுகலங்கி வொழுகியவிந்து

ஆறுசரோணித மீதுகலந்து

பனியிலோர்பாதி சிறுதுனிமாதா

பண்டியில்வந்து புகுந்துதிரண்டு

பதுமவரும்பு கமடமிதென்று
 பார்வைமெய்வாய்சேவி கால்லைகளென்ற—
 ஒருவழுமாகி யுயர்வளர்மாத
 மொன்பதுமொன்று நிறைந்துமடந்தை
 யுதிர்மகன்று புவியில்விழுந்து
 யோகமும்வாரமு நாளுமறிந்து—
 மகளிர்கள்சேனை தரவணையாடை
 மண்படவுந்தி யுதைத்துகவிழ்ந்து
 மடமயில்கொங்கை யமுதமருந்தி
 யோரறிவீரறி வாகிவளர்ந்து—
 ஒளிநகையூற விதழ்மடவாரும்
 வந்துமுகந்திட வந்துதவழ்ந்து
 மடியிலிருந்து மழலைமொழிந்து
 வாவிருபோடுவென நாமம்விளம்ப—
 உடைமணியாடை யரைவடமாட
 வுண்பவர்தின்பவர் தங்களுண்டு
 தெருவிவிருந்து புழுதியிளந்து
 சேடியபாலரொ டோடிநடந்து—
 அஞ்சவயதாகி விளையாடியே.
 உயர்தருளுன குருவுபதேச
 முந்தமிழின்கலை யுங்கரைகண்டு
 வளர்பிறையென்று பலரும்விளம்ப
 வாழ்பதினாறு பிராயமும்வந்து—
 மயிர்முடிகோதி யறுபதநீல

வண்டிமிர்தண்டொடை கொண்டைபுனைந்து
 மணிபொனிலங்கு பணிகளணிந்து
 மாகதர்போகதர் கூடிவணங்க—
 மதனசொருப னிவனெனமோக
 மங்கையர்கண்டு மருண்டுதிரண்டு
 வரிவிழிகொண்டு சுழியவெறிந்து
 மாமயில்போலவர் போவதுகண்டு—
 மனதுபொரும லவர்பிறகோடி
 மங்கலசெங்கல சந்திகழ்கொங்கை
 மருவமயங்கி யிதழமுதுண்டு
 தேடியமாமுதல் சேரவழங்கி
 ஒருமுதலாகி முதுபொருளாயி
 ருந்தனங்களும் வம்பிலிழந்து
 மதனசுகந்த விதனமிதென்று
 வாலிபகோலமும் வேறுபிரிந்து
 வளையமுமாறி யிளமைபுமாறி
 வன்பல்விழுந்திரு கண்களிருண்டு
 வயதுமுதிர்ந்து நரைதிரைவந்து
 வாதவிரோதரு ரோதமடைந்து
 தசங்கையினிலோர் தடியுமாகியே.

வருவதுபோவ தொருமுதுகூனு
 மந்தியெனும்படி குந்திநடந்து
 மதியுமழிந்து செவிதிமிர்வந்து
 வாயறியாமற் விடாமன்மொழிந்து—

துயில்வருநேர மிருமல்பொறுது
 தொண்டையுநெஞ்சு முலர்ந்துவறண்டு
 துகிலுமிழந்து சுணையுமழிந்து
 தோகையர்பாலர்கள் கோரணிகொண்டு—
 கலியுகமீதி விவர்மரியாதை
 கண்டிடுமென்பவர் சஞ்சலமிஞ்ச
 கலகலவென்று மலசலம்வந்து •
 கால்வழிமேல்வழி சாரநடந்து—
 தெளிவுமிராம லுரைதடுமாறி
 சிந்தையுநெஞ்சு முலைந்துமருண்டு
 திடமுமுலைந்து மிகவுமலைந்து
 தேறிநலாதர வேதெனநொந்து—
 மறைபவன்வேத நெழுதியவாறு
 வந்ததுகண்டமு மென்றுதெளிந்து
 இனியெனகண்ட மினியெனதொந்தி
 மேதினிவாழ்வு நிலாதினிநின்ற—
 சடன்முறைபேசு மெனவுரைநாவு
 றங்கிவிழுந்துகை கொண்டுமொழிந்து
 கடைவழிகஞ்சி யொழுகிடவந்து
 பூதமுநாலு சுவாசமுநின்று—
 நெஞ்சுதடுமாறி வருநேரமே.
 வளர்பிறைபோல வெயிறுமுரோம
 முஞ்சடையுஞ்சிறு குஞ்சியும்விஞ்ச
 மனதுமிருண்ட வடிவுமில்ங்க

மாமலைபோல்யம தூதர்கள் வந்து
 வலைகொடுவீசி யுயிர்கொடுபோக
 மைந்தரும்வந்து குனிந்தழநொந்து
 மடியில்விழுந்து மனைவிபுலம்ப
 மாழ்கினரேயிவர் காலமறிந்து—
 பழையவர்காணு மெனுமயலார்கள்
 பஞ்சபறந்திட நின்றவர்பந்த
 ரிடுமெனவந்து பறையிடமுந்த
 வேபிணம்வேக விசாரியுமென்று—
 பலரையுமேவி முதியவர்தாமி
 ருந்தசவங்கழு வுஞ்சிலரென்று
 பணிதுகிறுங்கல் களபமணிந்து
 பாவகமேசெய்து நாறுமுடம்பை—
 வரிசைகொடாம லெடுமெனவோடி
 வந்திளமைந்தர்கு னிந்துசுமரிது
 கடுகிரடந்து சுடலையடைந்து
 மானிடவாழ்வென வாழ்வெனநொந்து
 விறகிடைமுடி யழல்கொடுப்பாட
 வெந்துவிழுந்து முறிந்துநினைக்க
 னாருகியெலும்பு கருகியடங்க
 யோர்பிடிநீர்மி லாதவுடம்பை
 நம்புமடியேனை யினியாளுமே.

சங்கீத சாஸ்திரிய சந்தவண்ணச் சரபம்

ச. சு. சங்கரலிங்கக் கவி ராய ரியத்திய

புதிய டிராபா சரித்திரங்கள் \ ரு.அ.பை

கோவலன் சரித்தரம் [நாடக ரஞ்சிதம் மலர் 1]	0	6	0
நல்லதங்காள் சரித்திரம்	2	0	6
லலிதங்கி சரித்திரம்	3	0	6
ஸ்ரீ பாமா விஜயம்	4	0	6
பாதுகா பட்டாபிஷேகம்	5	0	6
ஸ்ரீ ராமதாஸ் சரித்திரம்	6	0	6
துக்கு துக்கி சரித்திரம்	7	0	6
சத்தியவான்-சாவித்திரி	8	0	6
நந்தனார் சரித்திரம்	9	0	6

ஷே 9-சரித்திரங்கள் ஒரே கட்டடம் காலிகோ
பைண்டு செய்தது "நவ நாடக ரஞ்சிதம்" 3 0 0

சகுந்தலா [நவநாடக ரத்னம் மலர் 1]	0	6	0
காலவரிஷி	2	0	6
சிறுத்தொண்டன்	3	0	6
மார்க்கண்டேயர்	4	0	6
குலே பகாவலி	5	0	6
பீஷ்மர் பிரதிக்கை	6	0	6
சக்குபாய்	7	0	6
காளிதாஸ்	8	0	6
துருவ சரித்திரம்	9	0	6

ஷே 9-சரித்திரங்கள் ஒரே கட்டடம் காலிகோ
பைண்டு செய்தது "நவ நாடக ரத்னம்" 3 0 0

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,

நெ. 41, வெங்கடராமய்யர் தெரு, ஜி. டி. சென்னை.